

РЕШЕНИЕ

№ 20228

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 19.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **847** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във връзка с чл.130, ал.11 от Закона за туризма (ЗТ).

Образувано е във връзка с подадена жалба от дружеството „Номер 12“ ЕООД, представлявано от управителя Й. З., срещу заповед № СОА24-РД96-86/11.11.2024 г. на заместник - кмета на Столична община, с която се отказва да се определи категоризацията на туристически обект за бързо хранене.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на заповедта, като издадена в противоречие с приложимия материален и процесуален закон. Акцентираща се върху обстоятелството, че при издаването на оспорената заповед органът не е взел предвид изпратения по електронна поща анекс към договор за наем.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорената заповед. Сочи, че въз основа на сключен анекс към договор за наем бил предоставен за ползване санитарен възел, с което било изпълнено условието за категоризация на обекта, противно на възприетото от административния орган. Претендира сторените по делото разноски. В писмени бележки по делото излага доводи и за нищожност на административния акт.

Ответникът – заместник-кметът на СО, редовно призован, се представлява от адв. М., която оспорва жалбата. Поддържа фактическите основания, изложени в административния акт, като твърди, че експертната работна група (ЕРГ) е имала достъп до търговския обект, където не е установила наличието на тоалетна, която да отговаря на изискванията за категоризация на обекта. В писмена защита по делото излага подробни доводи досежно законосъобразността на

оспорената заповед. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е наемател на недвижим имот – заведение за бързо хранене, с площ 151 кв.м., находящ се в [населено място], район Т., [жк], [улица], въз основа на сключен договор за наем от 12.03.2024 г. с дружеството „РЕЛАКС ПАРК“ ЕООД като наемодател.

На 29.07.2024 г. Й. З., като представител на дружеството „Номер 12“ ЕООД, подал заявление вх. № 18895 за категоризиране на заведение за хранене и развлечения с категория „една звезда“ за горепосочения обект.

На 04.11.2024 г. на основание чл. 17, ал. 2 от Наредба за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стои за гости и апартаменти за гости (Наредбата) експертна работна група за проверка на място в туристическите обекти извършила проверка на място в заведението за бързо хранене, за което бил съставен констативен протокол № 18895. Провереният екип установил, че заведението не разполага с помещение, представляващо тоалетна, което също така да е пригодено за използване и от хора с намалена подвижност. Заключение на експертната комисия било, че заведението не съответства на изискванията за заявената категория, поради което предложила на Общинската експертна комисия по категоризация на туристически обекти /ОЕККТО/ да се откаже определяне на категория на туристическия обект. На проверката присъствал заместник-управителят на заведението, който подписал констативния протокол, посочвайки, че има възражения, които ще представи допълнително в писмен вид.

С Протокол № СО-ТО-889/06.11.2024 г. на ОЕККТО, назначена със Заповед №СОА22-РД91-337/05.08.2022 г., изм. със Заповед №СОА23-РД91-202/03.05.2023 г. и изм. със Заповед №СОА24-РД91-160/17.05.2024 г. на кмета на Столична община, било предложено на основание чл. 20, т. 1 от Наредбата кметът на Столична община да откаже определяне на вид и категория на заведение за бързо хранене, находящо се в [населено място], район Т., [жк], [улица], с наемател дружеството „Номер 12“ ЕООД.

С оспорената в настоящото производство заповед СОА24-РД96-86/11.11.2024 г. заместник-кметът на Столична община приел, че са налице основанията за отказ по чл. 20, т. 1 от Наредбата, с мотиви, че не са изпълнени минималните задължителни изисквания за клас, вид и категория съгласно Приложение 3, раздел I, т. 1, подточка 2.1 от Наредбата – липса на тоалетна клетка, оборудвана и за хора с намалена подвижност, съобразно Наредбата по чл. 53, ал. 3 от Закона за хората с увреждания.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните причини:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, посочен в чл. 128 от Закона за туризма (ЗТ) в допустимата хипотеза на оправомощаване на друго длъжностно лице, въз основа на изрична заповед - заповед № СОА23-РД09-2623 от 08.12.2023 г. на кмета на СО. Не се приема направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за нищожност на процесната заповед поради нарушение на процедурата за нейното издаване. Видно от приложените по делото документи (л. 68 и сл.), съставът на ОЕККТО е

законосъобразно определен от кмета на Столична община на основание чл. 14, ал. 5 от ЗТ, като с протокол № СО-ТО-889/06.11.2024 г. ОЕКТО е дала предложение до кмета на СО на основание чл. 128, ал. 1 от ЗТ за отказ от определяне на вид и категория.

При издаването на административния акт не се установяват нарушения на изискването за форма и съдържание на акта, съгласно чл. 130, ал. 7, т. 2 от ЗТ, доколкото в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, а преписката по издаването му допълва мотивите.

При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като заповедта е издадена при спазването на правилата на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Не са допуснати и нарушения на материални закон по следните съображения:

Съгласно Приложение № 3 от Наредбата, Раздел I, т. 1 едно от изискванията към изграждане, обзавеждане и оборудване на заведенията за хранене с категория „една звезда“ е наличието на тоалетна с две тоалетни клетки, като едната да е оборудвана за хора с намалена подвижност, съобразно наредбата по чл. 53, ал. 3 от Закона за хората с увреждания. Съдът счита, че правилно административният орган е констатирал, че това изискване не е изпълнено от дружеството, кандидатстващо за този тип категория на стопанисването от него заведение.

По делото не се представят доказателства, а и не се твърди, че към предоставеното чрез договор за наем от 12.03.2024 г. между дружествата „Номер 12“ ЕООД и „РЕЛАКС ПАРК“ ЕООД заведение за хранене има прилежаща тоалетна, отговаряща на условията в Приложение 3, Раздел I, т.1 от Наредбата.

Относно приложения по делото Анекс № 2 от 14.03.2024 г. към договор за наем от 12.03.2024 г. (л. 61), сключен между дружествата „КОМПЛЕКС ГАЛЕРИЯ“ ЕООД – собственик и „Номер 12“ ЕООД - ползвател и с който собственикът предоставя на ползвателя за временно ползване телие, ведно със санитарното му помещение с оглед удовлетворяване на потребностите му и във връзка със сключения между същите страни договор за наем от 12.03.2024 г., съдът счита следното:

С анекса се отдава ателие със санитарно помещение, като изрично е описано обстоятелството, че ползването на този обект е временно, като не е посочено срокът на ползване, за да може да се заключи, че това ателие и този санитарен възел биха задоволели нуждите на заведението през целия период, в който заведението ще има определената категория за извършване на търговска дейност. Не се представят доказателства, че това санитарно помещение отговаря на условията в Приложение 3, Раздел I, т.1 от Наредбата, т.е. че е с две тоалетни клетки, като едната е оборудвана за хора с намалена подвижност, съобразно наредбата по чл. 53, ал. 3 от Закона за хората с увреждания. На следващо място договорите, сключени в обикновена писмена форма, какъвто се явява и приложеният анекс, съставляват частни документи и се ползват с доказателствена сила само по отношение на авторството им. Такъв документ не доказва нито фактите, които са предмет на направеното изявление, нито датата и мястото на съставянето на документа (решение № 748/ 17.02.2011г. по гр. д. №801/2009г. на ВКС, IV г.о., решение № 197/ 23.12.2014г. по гр.д. №7364/2013г. на ВКС, III г.о.). Ето защо, дори и да беше приет от административния орган, то цитираният анекс не може да служи като доказателство за своевременното изпълнение от страна на жалбоподателя на изискванията на законодателя към изграждане, обзавеждане и оборудване на заведенията за хранене с категория „една звезда“.

От показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели също не може да се направи категоричен извод за наличие на тоалетна в обекта на жалбоподателя, вкл. и на такава, която може да се ползва от лица с намалена подвижност.

По изложените съображения, оспорената заповед представлява законосъобразен

административен акт и не страда от пороците, посочени в чл. 146 от АПК, водещи до нейната отмяна, поради което подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за заплатен адвокатски хонорар, за които са представени доказателства в размер на 960 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Номер 12“ ЕООД, представлявано от управителя Й. З., срещу заповед № СОА24-РД96-86/11.11.2024 г. на заместник - кмета на Столична община, с която се отказва да се определи категоризацията на туристически обект за бързо хранене.

ОСЪЖДА „Номер 12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: